

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A. Š. K. I. B.**, T., B., zastúpeného advokátkou Mgr. V. H., Š., M. B., proti žalovanému **D. R.**, so sídlom N., B. B., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/300/2006, 2S/253/2007, 2S/254/2007-48 z 25.09.2007 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/300/2006, 2S/253/2007, 2S/254/2007-48 z 25.09.2007 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 177 750 Sk **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením krajského súdu bolo zastavené konanie o preskúmanie (troch) rozhodnutí žalovaného vo veciach týkajúcich sa vyrubenia rozdielu dane. Žalobca podaním z 19.09.2007 súdu oznámil, že berie návrh v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť, potom ako Ministerstvo financií SR právoplatné rozhodnutia žalovaného zrušilo na podnet žalobcu v mimoodvolacom konaní a vec vrátilo na nové konanie správneho orgánu (žalovanému). Krajský súd vo svojom zastavujúcom uznesení rozhodol o náhrade trov konania podľa § 246c v spojení s § 146 ods. 2 vety druhej O.s.p., vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu dôvodne. Výšku náhrady trov súd stanovil v súlade s návrhom právnej zástupkyne žalobcu za tri úkony á 59 050 Sk za jeden úkon + náhrada súdneho poplatku.

Proti rozhodnutiu o náhrade trov konania podal žalovaný odvolanie z dôvodu, že podľa jeho názoru mal súd rozhodnúť podľa § 250i ods. 4 a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Namietal, že v danom prípade nie je možné použiť § 146 ods. 2 vetu druhú O.s.p. vzhľadom na kasačný charakter rozhodovania súdu, keď po podaní žaloby správny orgán napadnuté rozhodnutia zrušil a žalobca zbral žalobu späť.

Žalobca prvostupňové rozhodnutie o náhrade trov konania potvrdiť. Poukázal na to, že žalovaný mohol rozhodnúť o podnetoch žalobcu ešte do uplynutia zákonnej lehoty na podanie žaloby. Žaloby boli podľa žalobcu podané dôvodne.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že rozhodnutie o náhrade trov

konania je dôvodné, avšak odvolaniu je potrebné vyhovieť z nasledovných dôvodov:

Odvolaací súd sa stotožňuje s právnou kvalifikáciou práva na náhradu trov konania, tak ako ju odôvodnil krajský súd. Skutočnosť, že príslušný nadriadený orgán v mimoodvolacom konaní, ktoré prebehlo počas konania o žalobe podanej žalobcom, zrušil rozhodnutia, ktoré boli predmetom žalobcom podanej žaloby, sama osebe je dostatočným dôvodom pre záver, že žaloba bola podaná dôvodne. V správnej žalobe žalobca uviedol také dôvody nezákonnosti rozhodnutí žalovaného, ktoré boli predmetom pre zrušenie rozhodnutí v mimoodvolacom konaní. Keďže návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia bol žalobcom vzatý späť vzhľadom na rozhodnutie nadriadeného orgánu (nie bezprostredne pre správanie sa žalovaného), krajský súd ustanovenie § 146 ods. 2 vety druhej O.s.p. použil primerane podľa § 246c O.s.p. Primeranosť v danom prípade znamená akceptovanie skutočnosti, že v mimoodvolacom konaní nerozhodol priamo odporca (žalovaný), ale nadriadený správny orgán.

Pokiaľ žalovaný namietal, že v danom prípade mal súd postupovať podľa § 250i ods. 4 O.s.p. a konanie zastaviť, odvolaací súd je toho názoru, že krajský súd rovnako nepochybil, ak konanie zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby a na návrh žalobcu. Je nepochybné, že aj v správnom súdnictve platí dispozičná zásada, t.j. právo žalobcu disponovať žalobou, ktoré žalobca využil. Skutočnosť, že súd konanie zastavil, je však aj v priamej príčinnej súvislosti s výsledkom mimoodvolacieho konania. To, že súd nezastavil konanie len na základe oznámenia žalovaného o výsledku mimoodvolacieho konania nie je samé osebe dôvodom pre rozhodnutie o náhrade trov konania. Zodpovednosť žalovaného za trovy konania je daná vzhľadom na to, že trovy konania by žalobcovi nevznikli, pokiaľ by bolo o zrušení nezákonných rozhodnutí rozhodnuté skôr, ako boli žaloby podané.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd však rozhodol o náhrade trov konania bez dostatočného zváženia výšky náhrady len na základe jej vyčíslenia právnou zástupkyňou žalobcu. Podľa názoru odvolacieho súdu tarifná hodnota konania v danom prípade nespočívala len a výlučne vo výške dorubenej dane (predmetného plnenia), ale v samotnom dôvode pre jej dorubenie, ktorý nie je možné ako hodnotu veci určiť. Odhliadnuc od toho, že suma 59 050 Sk za jeden poplatkový úkon nie je pre nedostatok dôvodov preskúmateľná, je súd toho názoru, že v danom prípade nebol dôvodo na náhradu trov vo výške sanovenej podľa § 10 ods. 1, 2 vyhl.č. 655/2004 Z.z., ale len podľa § 11 ods. 1 vyhlášky.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júla 2008

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková